

nuværende Ordning med Hensyn til de ikke rafinerede Sulfere. Hvor Forslagsstillerne, som allerede nævnt, have opgivet Tanken om en Værditold paa Klæde, har man derimod ment med større Lethed at kunne indføre Værditolden paa en anden Artikel, nemlig Cigarer. I saa Henseende er Forslagsstillerne i Overensstemmelse med det isjor nedsatte Toldudvalg samt den daværende Finantsminister, der heller ikke havde Noget mod denne Tankes Gjennemførelse. Indførselen af Cigarer er nu saa stærkt belastet med Told, at den ikke indbringer Mere end 16,000 Rdl., medens selve Tobakstolden i det Hele indbringer paa det Nærmeste $\frac{1}{2}$ Million. Man vil se, at det er et aldeles forsvindende Antal Cigarer, der indkommer her i Landet fra Udlandet; det er kun de finere Sorter, der indkomme, hvorimod de simple Sorter her i Landet fordyres overordentligt stærkt ved den Beskyttelse, som igjennem den høje Toldafsat er givet de indenlandske Cigarfabriker. Man har derfor foreslaaet en Værditold, dog ikke en ren Værditold, men en Værditold i Forbindelse med en Vægttold, saaledes at Tolden for Cigarer er sat lige med Tolden paa Tobaksblade, efter Forslaget til 15 Ore, og uden skulde der erlægges 6 pSt. af Værdien. Saa vidt det kan udregnes, vilde dette for Cigarer til Værdi af 3—4 Rdl. pr. 100 Stk. svare til den nuværende Told, hvorimod Cigarer til en ringere Pris vilde faae en betydelig Lettelse i Told, og Tolden paa Cigarer til høiere Priser vilde blive noget fordyret. Med Hensyn til Lønmær og Træ er der ikke gjort nogen væsentlig Forandring i de Toldafsat, der vare vedtagne af Folkethinget i 1872—73; derimod er der med Hensyn til Positionernes Indhold gjort en Forandring, som vil lette Indførselen af svenske Trævarer. Endelig har man med Hensyn til „ubenevnte Varer“ optaget det Forslag, der blev gjort af Landstingets Udvalg i 1873—74, som gaar ud paa dels, at der fra ubenevnte Varer udfilles strandede Varer og Skibsinventarium fra strandede Skibe, der sættes i samme Told som Skibe, og dels, at Tolden paa alle andre ubenevnte Varer nedsættes fra 10 til 5 pSt. — Jeg har her nævnt de vigtigste Forandringer, der ere foretagne i nærværende Lovforslag i Sammenligning med det i Folkethinget 1872—73 vedtagne, og skal nu kun til Slutning tillade mig at opfordre den høitæredede Regjering til at tage under gjentagen Overveielse, hvorvidt den ikke maatte finde Anledning til at indbefomme det Omse, som fra saa mange Sider er ytret om en almindelig Toldreforms Gjennemførelse, og stille sig velvillig overfor dette Forslag, paa samme Maade som Finantsministeren i forrige Samling stillede sig overfor det da indbragte Lovforslag om en Toldreform. Der er fra dengang til nu stet en meget væsentlig Forandring, den nemlig, at vore Finantsers Stilling er ikke saa lidt bedre nu end dengang, og at vi vel

kunne have en betydelig større Nedgang, end der dengang kunde være Tale om. Dette maa begrundes, at man i denne Samling vil gaa noget videre i Toldnedsættelser og Toldlettelser, end man vilde kunne have gaaet i nogen foregaaende Samling. Sammenligner man Finantsaaret 1873—74 med Finantsaaret 1874—75, da viser der sig en Fremgang i Toldindtægter af 2 Millioner Kroner, og i den forløbne Del af indeværende Finantsaar er jo allerede Fremgangen i Toldindtægter i Sammenligning med det forrige Finantsaar $1\frac{1}{2}$ Million, og naar man gaar noget længere tilbage, er Fremgangen endnu betydeligere. Det Forslag, Regjeringen forelagde i 1871, støttede sig paa Toldindtægterne i Finantsaaret 1870—71; siden den Tid er Indtægtsfremgangen paa dette Omraade alene, Told- og Skibsafgifterne m. m., $6\frac{1}{2}$ Million Kroner. Dengang mente Finantsministeren, at det vilde være tilstrækkeligt at lade Nedsættelse og Forhøielse i Told balancere, og de senere Finantsministre have jo bestandig gjort større og større Tilbud om Nedsættelser, efterhaanden som Indtægterne steg; men saa betydelig som i det sidste Aar har Fremgangen paa dette Omraade ikke nogenjinde før været, og det maa derfor anses for en billig og rimelig Fordring, at man nu søger gennemført de Toldophævelser og Toldnedsættelser, som i saa lang Tid have staaet paa Dagsordenen, og som ikke ville andrage nær det Beløb, hvormed Toldindtægterne ere stegne i de sidste 5 Aar.

Finantsministeren (Strup): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne angav meget korrekt det Standpunkt, jeg tidligere havde indtaget ligeoverfor Spørgsmaalet om en Toldrevision, saaledes, at jeg havde anbefalet at forsøge at komme til en Toldrevision stykkevis, Skridt for Skridt, hvorimod jeg antog, at Forsøgene paa at gennemføre en total Toldrevision denne Gang ligesom tidligere vilde vise sig forgæves. Det vil altsaa ikke kunne undre den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, naar jeg nu siger, at jeg ikke kan gaa ind paa det Forslag, som han i Forening med flere ærede Medlemmer har indbragt. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der foruden den almindelige Indvending, som der kunde gjøres mod Forslaget, nemlig, at det forsvoger paa at løse en større Opgave, end jeg tror vi kunne magte, vil kunne gjøres den, at vi efter min Opfattelse ikke have Naad til at laste 6 Millioner af vore nuværende Statsindtægter overbord. Jeg skal selvfølgelig ikke indlade mig paa en Undersøgelse af, hvorvidt de af de ærede Forslagsstillere opgivne Tal ere rigtige eller ikke, jeg vil endogtaa gaa saa vidt, at jeg vil modtage deres Tal som korrekte, de Tal nemlig, der efter deres Mening angive den Nedsættelse i Indtægten, der vil fremkomme ved Vedtagelsen af deres Forslag. Men jeg vil ved Siden deraf gjøre opmærksom